

[Therkel Christensen]

Jeg vil gerne skynde mig at sige, inden det er væk, til hr. Bernhard Baunsgaard, der var oppe sidst, at jeg er enig med ham, hvis det drejer sig om voksenteater, men i dette tilfælde er der altså tale om børneteater.

Jeg er enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at de politiske teatre har skadet sagen ude omkring, for jeg er nemlig ikke enig i, at man skal være helt så frisinde på det område som hr. Bernhard Baunsgaard. Det er jo ikke ligegyldigt, om vore børn lærer at håne dannebrog, lærer at håne vores nationale værdier, vores kristne værdier, og hvad der ellers kan være ude omkring. Jeg er ikke enig i, at vi skal være så frisinde.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige tak til kulturministeren, fordi vi fik at vide, at der bestemt ikke lå noget i, at ordene »kollektiv ledelse« var taget med i bemærkningerne til lovforslaget.

Og så til hr. H. C. Hansen, der angreb os i den forstand, at han mente, jeg havde udtrykt kritik af selve lovforslaget. Det har jeg egentlig ikke. Jeg benyttede lejligheden til at rette en appel til skolenævnmedlemmer og til kommunale myndigheder om at være opmærksomme på, hvad det var, de fremviste for vore børn ude omkring i landet. Som jeg også sagde i min indledning, vil vi meget gerne være med til at forbedre støtten til børneteateret og de opsøgende teatergrupper, men vi mener, at man ude, hvor man gør brug af dette tilbud, skal være opmærksom på, hvad det er, man byder børnene.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg har lige et par bemærkninger. Først til kulturministeren, der sagde noget om, at det var godt, teatret kunne fortælle børnene og de unge noget om deres daglige situation, så kunne de nikke genkendende til den, og det skulle være samfundskritik. Ja men det er der sådan set ikke noget i, men man kan bare ikke generelt sige det. Der er ofte tale om små børn, børnehavebørn, børn i 1., 2. og 3. klasse, der måske ikke forstår det, der ligger bag, men tager det meget bogstaveligt. Jeg kan ikke se andet, end at det samfundskritiske skal man have en vis alder for at kunne forstå. Når det drejer sig om børn, må vi i hvert fald fra kristeligt folkepartis side sige, at det er forældrene, der må afgøre, hvad deres børn skal se og være med i, også for at

have lejlighed til bagefter at tale med børnene om, hvad de har set. Vi ved, at teater gør et meget stærkt indtryk på børn og kan sætte tanker i sving, der måske vil forurolige dem, og derfor er det meget væsentligt, at man har lejlighed til at tale sammen.

Så var det hr. H. C. Hansen, der ville sige noget om vores kultur. Når vi ikke stemmer for kunstfonden nu, skyldes det alene, at vi ikke kan få ministeransvarlighed ind. Nogen må stå til regnskab. Der er nok den forskel på kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet, at vi ikke generelt er imod kultur, slet ikke, men vi er imod denne ensidighed, som der har været en meget klar tendens til. Og som jeg også sagde i min tidligere ordførertale, finder jeg, at det har ødelagt utroligt meget, at der er gået så meget politik i dette. Børneteater i sig selv kan være en meget god ting. Vi kan bare tænke på noget, vi måske selv har oplevet, stykker, vi har set på skole scenen, eventyrstykker og mange andre gode ting, som også er teater. Men når man så ser det teater, der fremvises nogle steder i dag, og det kommer frem i pressen og andre steder, så siger folk: nej, uha, alt med teater skal væk, det er noget forfærdeligt noget.

Det er derfor, vi fra kristeligt folkepartis side vil være med til at prøve, om det ikke kan lykkes at få plads til andre opfattelser, til noget af det, som i hvert fald en meget stor del af befolkningen også ønsker, nemlig at der bliver teaterstykker for børn, der også har noget med vores danske kultur og med vores kristne baggrund at gøre. Det behøver ikke absolut at være negativt, fordi det er teater.

Waldorff (VS):

Ifølge CD, fremskridtspartiet og kristeligt folkeparti er det en helt utrolig påvirkningskraft, børneteatrene er i besiddelse af, når de igennem, hvad der i snit svarer til under ét besøg pr. barn pr. år, er i stand til at hamle op med den samlede kristendom, kærligheden til dannebrog, og jeg ved ikke, hvad det var, der blev puttet ind fra CDs og de kristeliges side. Og så denne fuldstændige mangel på fornemmelse af, hvordan samfundet hænger sammen. Der er gået så meget politik i det, bliver der sagt fra de kristeliges side. Ja men hvad er det, børn udsættes for i skoler, i TV? Det er også politik, det er bare så højre-